

Sygn. akt V U 1282/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Marzena Głuchowska

Protokolant Barbara Wypych

po rozpoznaniu w dniu 28 stycznia 2014 r. w Kaliszu

odwołania K. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 26 września 2013 r. Nr (...)

w sprawie K. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

Zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 26 września 2013 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje odwołującemu K. K. emeryturę poczynając od dnia 1 sierpnia 2013 r.

UZASADNIENIE

W dniu 16.08.2013 r. do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O., został złożony wniosek o przyznanie prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach dla K. K..

Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O., decyzją z dnia 26.09.2013 r., w sprawie (...), odmówił K. K. prawa do emerytury. Zdaniem ZUS w O. odwołujący nie spełnia przesłanek wskazanych w art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. 2004 r., nr 39, poz. 353 ze zm.), tj. nie wykazał 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Od powyższej decyzji w dniu 08.10.2013 r. wniósł odwołanie K. K., w którym podniósł, iż wykonywana przez niego praca w okresie od 01.12.1975 r. do 31.07.1992 r. w Spółdzielni (...) w K., na stanowisku kierowcy ciągnika i samochodu ciężarowego, na którym to stanowisku wykonywał pracę stale, jest pracą na stanowiskach wymienionych w wykazie A do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, co uprawnia go do uzyskania wcześniejszego świadczenia emerytalnego.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS w O. podtrzymał argumentację wcześniej przedstawioną w zaskarżonej decyzji, podniósł, iż odwołujący nie udowodnił 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach oraz wniósł o oddalenie odwołania K. K..

Sąd Okręgowy / Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Kaliszu ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący urodził się dnia (...) Wykazał staż pracy na dzień 01.01.1999r. wynoszący 25 lat, 8 miesięcy i 13 dni.

W niniejszej sprawie odwołujący zmierzał do wykazania okresu pracy w warunkach szczególnych od 01.12.1975 r. do 31.07.1992 r. w Spółdzielni (...) w K., na stanowisku kierowcy ciągnika i samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

Odwołujący w okresie od 01.12.1975 r. do 31.07.1992 r. zatrudniony był w Spółdzielni (...) w K.. Spółdzielnia świadczyła usługi transportowe dla różnych zakładów. Dysponowała około 60 samochodów ciężarowych o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony oraz kilkoma – 4-6 ciągnikami. Nie miała samochodów osobowych, jedynie jeden samochód nysa dla celów zaopatrzenia. W świadectwie pracy z dnia 31.07.1992 r. wskazano zatrudnienie odwołującego na stanowisku kierowcy. W świadectwie pracy z dnia 14.09.1998 r. potwierdzono okres zatrudnienia odwołującego od 01.12.1975 r. do 31.07.1992 r. W tym samym świadectwie wskazano, iż odwołujący od dnia 01.12.1975 r. do 31.07.1992 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. W dniu 14.09.1998 r. odwołującemu wystawiono świadectwo pracy w szczególnych warunkach na cały powyższy okres, wskazując stanowisko kierowcy i powołując się na Wykaz A Dział VIII poz. 2 przepisów ogólnych. W umowie o pracę z dnia 01.12.1975 r. wskazano stanowisko odwołującego kierowca. W kwestionariuszu osobowym z dnia 31.05.1986 r. wskazano zawód wykonywany: kierowca. W karach zarobkowych z lat 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987 wpisano dodatek za tzw. „O.C.” czyli obsługę codzienną samochodu. Akta osobowe odwołującego są bardzo skąpe.

Prawo jazdy kategorii C odwołujący posiada od 19.07.1982 r., a kategorii T na ciągnik – od maja 1973 r.

Odwołujący wykonywał pracę kierowcy ciągnika od 01.12.1975 r. do 18.07.1982 r. i kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony w okresie od 19 lipca 1982 r. do 31.07.1992 r. Odwołujący kierował zazwyczaj samochodem marki S.. Woził różne towary masowe: nawozy, węgiel pasze, materiały budowlane.

(dowód: zeznania odwołującego, zeznania świadków M. K. i A. A., akta osobowe odwołującego)

Jako praca w szczególnych warunkach wymieniona została w wykazie A Dział VIII poz. 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 08.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, praca kierowców samochodów ciężarowych o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, natomiast w wykazie A Dział VIII poz. 3 – praca kierowców ciągników.

Możliwość uzyskania emerytury przez mężczyzn przed ukończeniem 65 roku życia przewidywał do 31.12.2008 r. przepis art. 32 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. nr 39, poz.353 ze zmianami). Obecnie osoby urodzone po 31.12.1948 r., które osiągnęły wiek wymieniony w art. 32 i pracowały w szczególnych warunkach mogą przejść na emeryturę na warunkach przewidzianych w art. 184 wymienionej ustawy. Muszą, m.in. spełniać warunek wykazania stażu pracy 25 lat dla mężczyzn i 15 lat pracy w szczególnych warunkach na dzień 01.01.1999 r. Przepis ten wymaga także dla spełnienia warunków do świadczenia, rozwiązania stosunku pracy i braku przynależności do OFE. Warunek rozwiązania stalunku pracy nie obowiązuje od 01.01.2013 r.

Dla celów ustalenia uprawnień do wcześniejszej emerytury za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych. Wiek emerytalny takich osób, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie, których osobom przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie ustawy oraz Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze

(Dz. U. z 1983 r., nr 8, poz. 43 ze zmianami), a także na podstawie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie wymienionych aktów.

Pierwszym z warunków jest brak przynależności do OFE i odwołujący ten warunek spełnia. Kolejnym warunkiem jest ukończenie 60 roku życia. Odwołujący osiągnął wymagany przez przepisy wiek w dniu (...). Następnym warunkiem jest przepracowanie wymaganego okresu zatrudnienia tj. co najmniej 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Odwołujący wykazał okresy składkowe i nieskładkowe za okres ponad 25 lat na dzień 01.01.1999 r. Ostatnim warunkiem uzyskania prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych jest przepracowanie co najmniej 15 lat w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze na dzień 01.01.1999 r.

Aby wykonywaną pracę można było zaliczyć do pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, musi to być rodzaj pracy wskazanej w załączniku A do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Praca ta, zgodnie z brzmieniem § 2 ust 1 wymienionego rozporządzenia musi być wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wymaganym na danym stanowisku. Stosownie do ustępu 2 § 2 w/w rozporządzenia okresy pracy w szczególnych warunkach stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w świadectwie pracy. Pracodawca odwołującego obecnie nie istnieje. Wystawił odwołującemu świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach za sporny okres.

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego przedmiotem postępowania w sprawie o wcześniejszą emeryturę jest ustalenie tego świadczenia z uwagi na warunki pracy, co oznacza konieczność poczynienia ustaleń dotyczących rodzaju i wymiaru zatrudnienia w warunkach szczególnych.

W świetle powołanego wyżej § 2 Rozporządzenia Rady Ministrów zakład pracy wydaje zaświadczenie o zatrudnieniu w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wyłącznie na podstawie posiadanej dokumentacji, natomiast w sądowym postępowaniu odwoławczym możliwe jest ustalenie tych okresów także w oparciu o inne dowody m. in. zeznania świadków (por. uchwała SN z 21.09.1984 r., sygn. akt III UZP 48/84 niepublikowana LEX nr 14630).

W rozpoznawanej sprawie, jak wyżej wskazano, odwołującemu wystawiono świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach za sporny okresy. Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, iż odwołujący wykonywał pracę w szczególnych warunkach jako kierowca ciągnika od 01.12.1975 r. do 18.07.1982 r. i kierowca samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony w okresie od 19.07.1982 r. do 31.07.1992 r.

Odwołujący wykazał okres 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Odwołujący spełnił zatem warunki wymienione w art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Mając na uwadze powyższe na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd orzekł jak w wyroku o zmianie zaskarżonej decyzji.